

Patriei, din toată inima!

Un țăran muncitor, corespondent al revistei noastre, într-o scrisoare adresată redacției, arată printre altele: „Mi-e rușine că pe ulița mea a rămas un singur om care nu și-a predat cota de carne. Așa-i felul lui: vrea să primească de la stat cu zece miini, iar el să dea statului cu o singură mină“.

Aceste cuvinte pe cit sunt de simple, pe afit sunt de înțelepte. Ele dovedesc interesul pe care-l poartă țăranii muncitori pentru înflorirea patriei, cit și simțămîntul de nemulțumire față de acei ce sint nepăsători în obligațiile ce le au față de statul nostru.

Oamenii muncitori și cinstiți știu și simt că patria este a lor, că ei, numai ei sint stăpînii adevărați ai acestei țări. De aceea, alături de ceilalți oameni ai muncii, țăranii muncitori se întrec cu hărnicie pentru ca să stringă tot aurul holdelor cu grîne și să fie fruntași la predarea cotelor către stat.

Mulți țărani muncitori luminați se silesc să obțină chitanța numărul 1 pe sat. De cîțiva ani încoace ei știu că predind în întregime și la timp cotele către stat, fac patria mai frumoasă și mai puternică, înlesnesc traiul familiilor lor; ei știu că din grînele ce le predau drept cotă mîncîcă piine frații lor cei buni de la orașe, muncitorii ce scot cărbunele din fundul pămîntului, făuritorii de tractoare, de mașini și unelte agricole; ei știu că din grînele ce le dau la colectare se hrănesc copiii lor ce învață în școlile cele mai înalte pentru ca să devină doctori și ingineri, profesori și făuritori de artă; ei știu că din grînele ce le dau la colectare se hrănesc bravii noștri ostași ai armatei populare, apărații neînfricați ai patriei și-ai cuceririlor mărețe ale poporului nostru.

Dar nu-i mai puțin adevărat, că în unele sate mai sint unii țărani muncitori, care neînțelegînd rostul colectărilor, tărăgănează predarea cotelor, iar cite unii se lasă amăgiți de șoapta dușmănoasă a chiaburului.

Pentru ca să înțelegem cit mai bine însemnătatea colectărilor să venim la conducerea căminului cultural și să-i cerem să organizeze conferințe în care să se vorbească despre colectări, să cerem de la biblioteca sătească cărți și broșuri unde este arătat pe larg rostul colectărilor, să citim ziarele care vin în sat, să-i cunoaștem și să-i urmăim pe țăranii muncitori fruntași la predarea cotelor.

Fiecare oră care trece ne apropie de marea sărbătoare a poporului nostru — ziua de 23 August 1954, cînd se împlinesc 10 ani de la eliberarea patriei noastre. Să împlinăm această sărbătoare hărnicind la strînsul recoltei și la predarea cotelor.

Din toată inima să dăm patriei grînele ce se cuvin!

Au dezmiriștit printre clăi

Țăranul muncitor Balog Iosif scoase plugul din brazdă și-l sui sprinten în căruță.

În aceeași zi cu Balog Iosif au mai făcut dezmiriștitul cu plugul fără cormană, la adîncime de 7-8 cm. și Tătar Sigismund, Kis Dominic, Horvat Iosif, precum și alți țărani muncitori din comuna Călărași raionul Turda. Ei cunosc bine de ce au trebuit să întoarcă miriș-

tea imediat după seceriș. Prin dezmiriștit se distrug buruienile, insectele vătămătoare, precum și scoarța de la suprafața solului. Astfel, apa din pămînt nu se mai pierde, ci este păstrată cu mai multă ușurință. De asemeni, prin dezmiriștit pămîntul se îmbogățește cu tot mai multe substanțe hrănitoare. Această lucrare asigură condiții prielnice de creștere și de rodire a culturilor.

ALBINA

Revista săptămînală a așezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 343

8 pagini — 15 bani

Miercuri 21 iulie 1954

În cinstea zilei de 23 AUGUST

Intr-o comună de munte

Tovarășa Ana Florea, directoarea căminului cultural din comuna Intregalde, raionul Alba, ne scrie: „Sîntem o comună de munte, la o depărtare de 30 km. de cea mai apropiată linie ferată sau cel mai aproape tîrgușor. Chiar și pînă la cel mai apropiat telefon avem 17 km. Noi însă ne străduim să ne ridicăm nivelul cultural“.

Trecînd la fapte, țăranii muncitori din comuna Intregalde, muncesc cu dra-

goste la terminarea frumoasei clădiri a căminului cultural, pe care vor să-l inaugureze în cinstea zilei de 23 August.

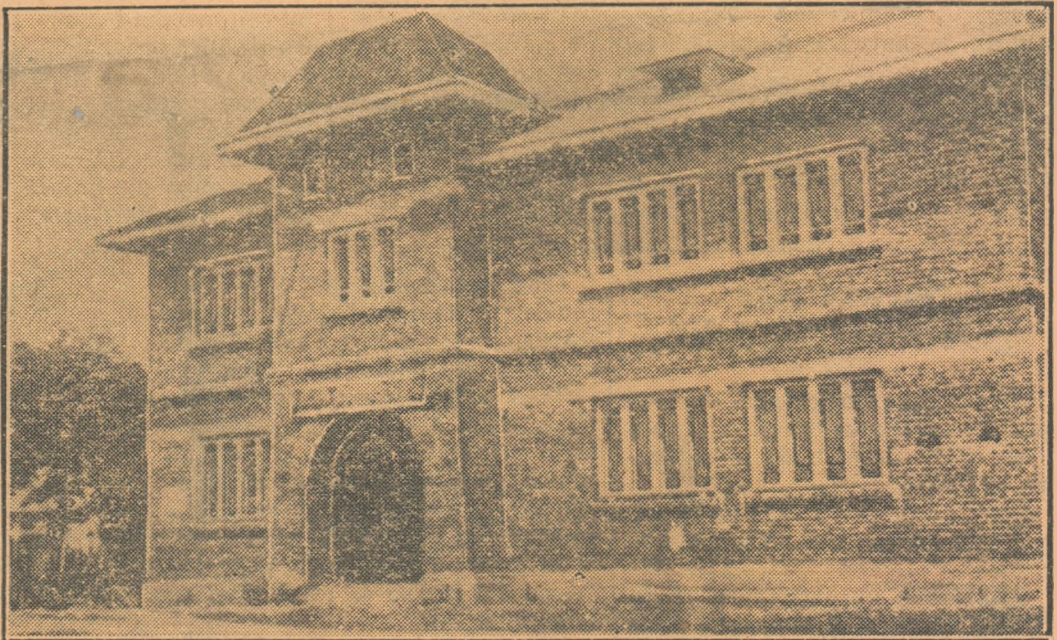
Hotărîrea lor

Anul acesta, în comuna Cindești, raionul Buhuși, vor funcționa patru arii de treer. La aria nr. 1 vor treera membrii gospodăriei agricole colective, iar pe celelalte arii vor treera țăranii muncitori cu gospodării individuale. Pînă în prezent la toate ariile au

fost numiți responsabili, coșarii (vălarii), s-au pregătit materialele pentru pichetele de incendiu ca butoaietele cu apă, cîngile, lophele, sapele, hîrlețele, nisipul și altele.

În curînd colectivității și țăranii muncitori din această comună vor începe să stringă rodul muncii de peste an. Toți sint hotărîți ca în cinstea lui 23 August să facă seceratul și treeratul în cel mai scurt timp.

Tache Vasilache
corespondent

În cinstea celei de a 10 aniversări a eliberării patriei noastre, în comuna Slătioara din regiunea Pitești va fi terminată construcția noului cămin cultural. Pe lingă sala de festivități, care va avea aproape 1.000 de locuri, vor mai fi numeroase încăperi unde se vor instala: biblioteca, sala de lectură, cabina operatorului cinematografic, etc...

— Vin artiștii la arie! anunță bucuos un copil.

Dumitru Ciotoran zîmbește cînd aude această veste, fără să-și ia privirea de pe panoul frunțășilor în muncile de recoltare. Se bucură cînd citește numele frunțășilor I. C. Milrea, N. D. Mihalache; deodată bucuria îi cuprinde toată inima; pe panoul frunțășilor citește și numele său. Profitînd de clipele de odihnă, Dumitru Ciotoran se oprește la standul de cărți de pe arie. Le citește titlurile și le răsfoiește. Unele dintre aceste cărți, broșuri, le are la el acasă, cumpărate.

Amurgul începe să se furișeze în Bălăceanca, dar însuflețirea de pe arie în loc să descrească, se întefeste. Unii dintre țăranii muncitori au isprăvit de treerat și leagă sacii, alții se odihnesc așteptînd să li se întoarcă înapoi carele. Copiii anunță din nou: „Au venit artiștii“.

Intr-adevăr, brigada artistică de agitație a intrat pe arie cîntînd și dansînd. Mult îi plăcuroa lui Ciotoran jocurile, dar și ma: mult poe-

La arie în Bălăceanca

zia care vorbea de bogăția holdelor patriei noastre. Li rămase la inimă cîntecul „Nalt e griul și mășcat“. Abia acum cînd se așezase jos simțea deputatul Dumitru Ciotoran cit îi sint oasele de trudite, dar să se îndure a pleca înainte de a se isprăvi programul, nici pomeneală. Ba mai îndemnă și pe alții să rîmînă. Nu e vorbă că și fără indemnul lui tot nu-i venea nimănuși să

plece acum de pe arie. Rămase pînă la urmă, cînd tovarășul Sbirlogea, președintele șfatului popular anunță:

— Acum urmează filmul „Pămînt eliberat“. Întreg programul a fost dat în cinstea frunțășilor.

— A mea adică, în cinstea mea — făcu vesel Ciotoran, înghiontîndu-l cum fac băiețandrii, pe vecinul său Ion C. Mitrea.

— Și-a mea, — se jăli acesta rîzînd.

— Și a noastră. Că dacă erați doar cîțiva care munceați bine, nu mai lua Bălăceanca chitanța Nr. 1 — se băgă în vorbă un unchiaș.

În aceeași seară 59 de difuzoare vestiră comunei, care-i sint frunțășii și arătară tuturor cum au muncit aceștia pămîntul, de au scos cu 300 kg. mai mult la hectar decît media pe comună.

În Bălăceanca activitatea cultural-politică nu se mărginește numai la aceste manifestări. Săptămînal țăranii muncitori ascultă „revista presei“. La arie au aflat ei din ziare despre mersul lucrărilor conferinței de la Geneva, precum și minunata veste privitoare la punerea în funcțiune a primei centrale electrice pe bază de energie atomică, în Uniunea Sovietică.

Viața cultural-politică bogată e un sprijin lemeinic pentru frumoasele realizări ale acestei comune fruntașe pe întreg raionul Brănești.

Mari forțe artistice îndrumate neîndestulător

De pe plaiurile munților și văile din raioanele Horezu, Lovișteș, Băbeni Bistrița și Rimnicul Vilcea, s-au prezentat — duminică 18 iulie — la faza inter-raională cam o mie de artiști amatori.

Impunătorul cor din Brezoi, de peste 100 persoane, cu un repertoriu bogat, a dovedit că repetițiile numeroase dau rezultate frumoase. Cînd în scenă au intrat în ordine, din două părți — cîntînd fără dirijor — coriștii din Dingești, spectatorii și-au dat seama că au în fața lor artiști amatori bine pregătiți. Corul din Mihăilești, îngrijindu-se de valorificarea folclorului local, a prezentat două cîntece armonizate de un activist cultural din comună: „Foaie verde lemn de sus” și „Hora păcii”. O frumoasă impresie au făcut echipa artistică din Oțele Mari și cei aproape 20 de fluierași din Boșoara, în majoritate membri ai gospodăriei colective agro-zootehnice. Dintre echipele de dansuri s-a impus cea din Dăngești, formată din 25 perechi de dansatori minuat costumați.

Este necesar însă să arătăm că prezentatorii de programe, cu excepția tovarășilor Mișu Rebegeț și

Sandu Lucia, nu și-au înțeles rolul lor însemnat. Comisiile raionale n-au îndrumat cu grijă marile forțe artistice pe care le-au trecut în revistă și de aceea mai multe echipe, îndeosebi corurile din Horezu, au venit slab pregătite, fără prezentatori, fără recitatori și cititori artistici. Organizațiile fazei inter-raionale au lăsat ca concursul să înceapă abia în preajma orei 13, nu s-au îngrijit de luminile de pe scenă, de stația de radioamplificare și altele. S-a vădit că marile forțe artistice ce s-au întrecut pînă la faza inter-raională de la R. Vilcea, în bună măsură n-au fost temeinic sprijinite să progreseze în măsura cuvenită.

Iată pe cel mai bătrîn și pe cel mai tînăr dintre fluierașii căminului cultural din Vaideeni, raionul Horezu: Dumitru T. Zăvoi, de 67 ani și Todeci Vartolomeu de 21 ani.

Fruntași pe ogor, frunțași pe scenă

— Am aflat că Salcia, comuna voastră e frunțășă pe raion la recoltare. Vă felicit! îi spuse Florican Dunca, directorul căminului cultural din Putinești, lui Datcu Constantin, și el director de cămin în satul Tudor Vladimirescu.

— Sintem noi frunțași în muncă, dar să vedem acum, la concurs! spuse cu emoție în glas, Datcu.

— Da, acum e-acum. Concursul, examenul nostru!... vorbi hotărît tovarășul Florican Dunca. — Eu vă urez succes!

Cam așa discutau pe străzile orașelului Roșiori sutele de artiști amatori veniți din satele și comunele raioanelor T. Măgurele, Virtoapele, Drăgănești, Roșiori de Vede. În sala frumos împodobită a cinematografului „Carpați” s-a desfășurat faza inter-raională a concursului.

Scena se umple cu cei 73 coriști din satul Tudor Vladimirescu. Ei fac deschiderea concursului. Melodiile cîntecelor lor învaluie sala. Cîntecul „Cit văd ochii pe cîmpie”, parcă dă noi puteri de muncă atît celor care cîntă, cit și ascultătorilor.

Nu-s mulți dansatorii echipei de jocuri a căminului cultural din Putinești. Patru perechi doar. Prin măiestria jocului lor însă ei stîrnesc interesul spectatorilor. Bogăția figurilor din jocul „Bumbacul”, este inspirată chiar din munca țărănilor muncitori care au

cultivat pe ogoarele comunei lor peste 600 hectare cu bumbac. În timp ce Vărzan Florea ține tactul jocurilor cîntînd din saxofon, fiul său, Marin, se avîntă cu pas sprinten în iureșul jocurilor.

Intră apoi pe scenă corul căminului cultural din Olteni-Virtoapele. Multe sint cîntecele ce le-au învățat artiștii amatori dar cel mai drag le e „Am făcut tovarășie”, care oglindește un pas însemnat din însăși viața lor — întovărășirea agricolă. Mult a plăcut spectatorilor echipa de jocuri a colțului roșu din Merișani, compusă numai din oameni vîrstnici. Recitatoarea Papa Petra de la colțul roșu al gospodăriei agricole colective „1907” din Slobozia recită cu multă înflăcărare poezia „1907”. Freamătul aplau-

zelor nu mai încetează.

— „Sirba Perețenilor” — anunță prezentatorul de programe. Autorul versurilor și melodiei, e Andrei Marin, dirijorul corului din Peretu. Să ascultăm:

„Noi muncim cu spor
Brazde pe ogor
Trase de tractor
Tragem sirba perețenilor”.

Proape 20 unități culturale din diferite comune au prezentat punctele cele mai izbutite din repertoriul lor. Merită să fie amintite și echipele de cor și joc ale căminului cultural din comuna Belitori, și Marin Pițigoi, cîntăreț din caval din comuna Stoicănești, și prezentatorul de programe Culea Gheorghe, de la casa de cultură din T. Măgurele.

A. Băbeanu

Alcătuit din colectivități și țărani muncitori cu gospodăriile individuale, corul din Belitori, condus de Georgeta Floroiu, a făcut cinste comunei lor și la întrecerea din faza inter-raională a concursului.

Se apropie „Decada culturii”

Nenumărate sint chipurile în care poporul nostru va sărbători împlinirea unui deceniu de la eliberarea patriei noastre.

Începînd de la 15 pînă la 25 august a. c. se va desfășura „Decada culturii”.

Bibliotecile vor organiza două expoziții. Prima cu tema „Uniunea Sovietică eliberatoarea noastră și chezașie a independenței popoarelor” și a doua „Fericirea poporului muncitor, legea supremă a partidului”. Aceste expoziții vor fi realizate prin cărți, broșuri, panouri, etc.

Se vor face vitrine cu cărți ce oglindesc succesele noi noastre literaturi. De asemenea, se vor organiza consfătuiri cu cititorii asupra celor mai bune cărți apărute în ultimul timp.

Serile literare ce se vor desfășura în timpul „Decadei culturii” vor avea ca teme: „10 ani de viață fericită în patria noastră”, „Comoară de preț, folclorul”, „Femeia în R.P.R.”, „Despre partid”, „Dorința de pace a poporului nostru”.

DEZLEGAREA CAREULUI DE CUVINTE INCRUCIȘATE „SECERIȘUL” DIN Nr. 341

Orizontal: 1) Bărăgan. — Șira. — C. 2) Ogoriș. — Delicte. 3) Trăit. — Seci. Iar. 4) Ada. — Secera. — Ce. 5) Bre. — Decor. — Cotă. 6) Ra. — Secerișul. — L. 7) A. — Călărăși. — Tae. 8) Treierat. 9) E. — A. — Găti. 10) Arta. — Oi. 11) Tractor.

Cînd mă îndreptam spre satul Fintina, comuna Hoghiz, raionul Rupea, cu toate că nu-l cunoșteam personal pe utemistul Gheorghe Neacșu, totuși știam multe despre el. Aflasem despre ceea ce vorbise el la conferința U.T.M. a regiunii Stalin, precum și faptul că a fost ales delegat la conferința pe țară a Uniunii Tineretului Muncitor. Atunci cînd l-am cunoscut personal, mi-am dat seama că e așa cum mi-l-am închipuit.

În gospodăria lui, Neacșu se dovedește a fi un om harnic și priceput. Nu de mult familia lui Neacșu s-a mărit, femeia lui a născut o fiică. Acest fapt i-a dat lui Neacșu și mai mult imbold în munca celor două hectare și jumătate de pămînt pe care le are. Oamenii din sat iau pildă de felul cum familia lui Neacșu își lucrează pămîntul.

Familia are la bază căsătoria liber consimțită între soți care au drepturi și datorii egale. Numai căsătoria încheiată în fața delegatului de stare civilă dă naștere drepturilor și obligațiilor de soți prevăzute de codul familiei. Așa cum prevede codul, bărbatul se poate căsători numai dacă a împlinit vîrsta de 18 ani, iar femeia numai dacă a împlinit 16 ani. Pe bază de motive temeinice, cu aprobarea sfatului popular regional se poate admite căsătoria femeii și la 15 ani. De asemenea, se arată în cod că nu este permisă căsătoria între rudele în linie dreaptă și între cele de linie colaterală pînă la al patrulea grad, adică pînă la verii primari, inclusiv aceștia.

Fiecare din soți are datoria să

Pildă în sat

Dar nu există loc unde viața satului Fintina să aibă nevoie de un om energic, de acțiune și Neacșu să nu fie prezent, răspunzînd astfel intereselor țărănilor muncitori și chemării partidului. Cînd a fost nevoie de curățat pășunea, din inițiativa utemiștilor s-au lucrat 384 ore de muncă voluntară. Oare la construirea căminului cultural Neacșu nu contribuie cu nimic? Dimpotrivă. El a avut de dus o luptă grea cu oamenii bogătanilor din comună care făceau în fel și chip să împiedice construirea căminului cultural. Cu curajul caracteristic tinereții, Neacșu le-a dat în vileag planurile lor dușmănoase. De altfel ca orice om întreprinzător, care nu cruță nimic pen-

tru binele obșteșc, Neacșu nu are numai prieteni, ci și dușmani. Aceștia sint bine înțeles bogătanii care nu văd cu ochi buni cum fiul slugii de ierî este mîndria satului de azi.

Pe drept cuvînt Neacșu a fost ales de către cetățenii din raionul Rupea, deputat în sfatul popular raional. Ca deputat, Neacșu, se îngrijește acum cu multă seriozitate de organizarea ariei. El știe să antreneze în muncă întregul colectiv al organizației U.T.M., ca și pe toți tinerii din sat, care sub îndrumarea plină de grijă a comuniștilor ajută pe sătenii din Fintina să-și croiască o viață mereu mai bună. Iată de ce în Fintina ca și în întreg raionul Rupea oamenii au aflat cu multă bucurie vestea că Gheorghe Neacșu va pleca la București, ca delegat la conferința pe țară a U.T.M.-ului.

Colțul juridic

UNELE PREVEDERI DIN CODUL FAMILIEI

contribuie în raport cu mijloacele fiecăruia, la cheltuielile căsniciei.

Bunurile dobîndite în timpul căsătoriei de fiecare dintre soți sint de la data dobîndirii lor bunuri comune ale soților. Bineînțeles că există și bunuri personale ale soților, ca cele dobîndite înaintea încheierii căsătoriei sau cele moștenite de unul din soți, premiile și altele.

O obligație principală a soților — prevăzută de cod — este cea față de copiii minori, față de care au îndatoriri egale, fără a deosebi dacă aceștia sint rezultați din căsătorie, din afara că-

sătoriei ori înșiați. Copilul minor locuiește la părinții săi. În cazul cînd părinții nu locuiesc împreună, aceștia vor hotărî la care dintre ei va locui copilul. Dacă unul din părinți este mort sau din orice altă împrejurare nu-și poate exercita drepturile părintești, celălalt părinte își exercită singur drepturile.

Am arătat aici numai cîteva din prevederile codului familiei privind căsătoria și familia, datorită soților de a-și acorda unul altuia sprijin material și moral pentru a ajuta la progresul familiei lor.

Rugăm cititorii care au de pus întrebări în legătură cu aplicarea în diferite cazuri a prevederilor noului cod al familiei, să ni se adreseze.

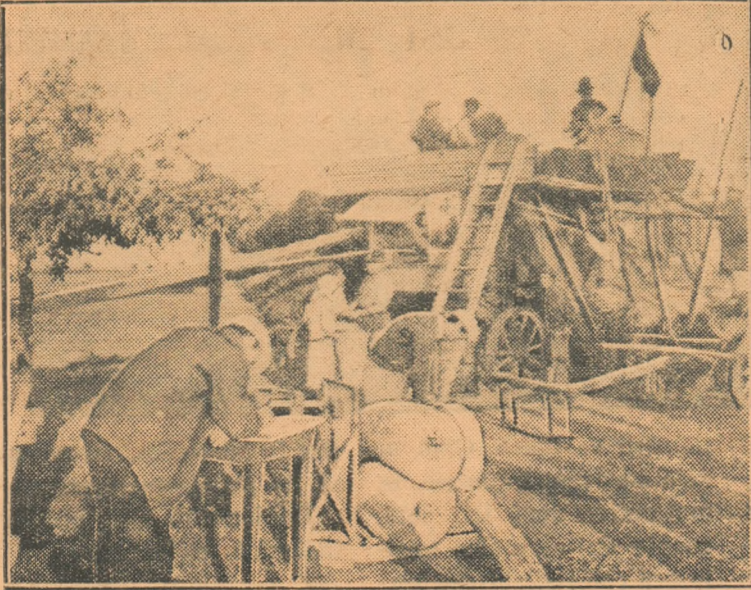
Muncă în întrecere, rezultate frumoase

Colectiviștii din comuna Sudiți, raionul Slobozia, au pornit la câmp din zorii zilei. Toți sînt hotărîți să dea viața angajamentelor luate în cinstea zilei de 23 August. Întrecerea socialistă a început să se desfășoare cu însuflețire.

Numai la cîteva zile de cînd a început secerișul, colectiviștii din Sudiți au reușit să stringă în întregime recolta de grîu de pe o suprafață de 510 hectare, iar pe cea de orz de pe 160 hectare. Totodată, la 3—4 zile după seceriș, colectiviștii au dezmiriștit peste 300 hectare și au început și treerișul păioaselor.

Folosirea secerătorilor-legători la stringerea păioaselor a făcut ca un mare număr de colectiviști să fie eliberați de această muncă și să poată lucra la întreținerea culturilor de bumbac și floarea soarelui. Pînă acum au fost prășite pentru a treia oară toate culturile prășitoare de pe o suprafață de aproape 1.000 hectare. Pentru a mări productivitatea la hectar la cultura de floarea soarelui, colectiviștii au făcut polenizarea suplimentară la toate cele 111 hectare. Brigada a treia de câmp, condusă de Gheorghe D. Mușat, este frunțasă la toate muncile agricole de vară.

În pas cu colectiviștii au mers și țărani muncitori cu gospodării individuale. Pînă acum ei au secerat din întreaga suprafață de 557 hectare, aproape 400 hectare semănate cu grîu, precum și 100 hectare semănate cu orz. La porumb au făcut prășila a treia pe o suprafață de 460 hectare, iar la floarea soarelui pe o suprafață de 100 hectare.

Muncesc cu hărnicie pentru asigurarea pîinii poporului

O bază de recepție bine pregătită

În satele din raionul Brăila s-a început secerișul. În curînd se va desfășura din plin și treerișul. Atunci spre bazele de recepție se vor îndrepta zeci de care încărcate cu cereale, semî a dorinței fierbinți a țărănilor muncitori de a-și îndeplini o datorie de cinste.

Pentru a înmagazina în bune condițiuni cerealele colectate din noua recoltă, baza de recepție din gara Urleasca s-a pregătit temeinic. Toate magaziiile au fost reparate și dezinfectate, abît pe dinăuntru cît și pe dinafară. La fiecare magazie se găsesc saci, cîntare, prelate și vînturători. În laboratorul de analize se află un aparat pentru stabilirea umidității cerealelor, cîntar farmaceutic și alte aparate. Toate acestea dovedesc răspunderea cu care organele locale au privit această importantă sarcină — grija față de ce-

realele colectate și respectul față de cei ce-și predau cotele.

T. Vasilica
corespondent

Frunțași la seceriș și dezmiriștit

Lanurile de grîu și orz și-au schimbat culoarea. A sosit ziua mult așteptată a secerișului. Secerătorii din satele și comunele raionului Buzău au pornit cu spor la lucru. Avînd sprîjinul S.M.T.-ului Stilpu, colectiviștii din Costești au secerat orzul numai în trei zile. Acum ei dau zor cu recoltatul grîului.

Rezultate frumoase în campania de recoltare a păioaselor au obținut și membrii gospodăriilor colective din comunele Vernești, Bobocu, Tăbărești, Găvănești și Lipia.

Munca plină de însuflețire a colectiviștilor a fost un viu imbold pentru țărăni muncitori cu gospodării individuale. Cum au văzut că grîul și orzul au dat în

Batoza treeră de zor. Încă puțin și Maria Beșcu din Alexandria, regiunea București, va termina de treerat grîul. Muncind cu rivnă și folosind metode agrotehnice înaintate, ea a obținut o recoltă bogată.

pirgă, țărani muncitori Constantin Pavel, Nica G. Tudor și Petre Călin din comuna Tăbărești au și ieșit la secerat. Tot printre primii la recoltarea păioaselor sînt și Ion D. Constantin, Ștefan G. Păuna, Constantin Petrance din Țințești, precum și Gheorghe Castravete, Nicolae Scarlat și Soîntele Măită din comuna Mărăcineni.

Celebri secerători-legători din comuna Merei au tăiat și legat într-o singură zi 10 hectare de grîu. Țărani muncitori Ion Voicu, Costel Șerbănescu, Filoftea Blagă, Tănase Lungu, Gheorghe Lazăr și alții din această comună, au terminat de secerat și grîul. Acum ei muncesc cu spor la dezmiriștit. Frunțași la seceriș și dezmiriștit sînt și țărani muncitori Nicolae Mihăilă, Vasile Lungu și Dumitru Guzu din comuna Cochirleanca, raionul Buzău.

Șt. Roșca și Paul Duță
corespondenți

Snopii în cîmp, iar batozele stau la sfat

În comuna Bulbucata din raionul Mihăilești, s-au secerat și strîns în clăi mari suprafețe de păioase. Se știe doar că orzul și grîul care deși au fost secerate în pirg, pot să se răscoacă dacă vor fi lăsate să stea prea mult pe câmp netreerate. Spicele răscoapte se scutură ușor la cea mai mică atingere. Deci, ca să înlăturăm pierderile de recoltă trebuie să începem treerișul imediat după seceriș. Faptul că în Bulbucata nu s-a început încă treeratul, are o explicație destul de simplă. Aici n-au fost amenajate ariile de treer. Batozele și tractoarele pe care S.M.T.-Gorneni le-a trimis în această comună stau degeaba în fața sflatului popular. Mecanicii, tractoriștii și delegații care le însoțesc pierd și ei timpul, iar snopii se răscol pe cîmp în clăi. Pînă acum nu s-a luat nici o măsură. Vina pentru neamenajarea ariilor de treer ca și pentru reînceperea transportării snopilor spre a fi clădiți în stoguri o poartă desigur tovarășii din conducerea comitetului executiv al sflatului popular comună. Acum cînd secerișul este în toi și cînd se cere grabnic începerea treerișului, președintele sflatului popular din Bulbucata se plimbă fără treabă prin București, dovedind o totală lipsă de răspundere.

Începerea și desfășurarea în bune condițiuni a treerișului este una din problemele cele mai importante ale campaniei agricole de vară. Comitetul executiv al sflatului popular din comuna Bulbucata trebuie să ia toate măsurile pentru ca în timpul cel mai scurt să fie înlăturate lipsurile manifestate în campania de treeriș.

Tractorul începu să duduie, iar cureaua ce părea un uriaș chimir bătrînesc se învîrta cu iuțeală, punînd în mișcare toate piesele batozei. La val fu dat primul snop de grîu. Începu treerișul la aria tineretului din comuna Belitori, raionul Roșiorii de Vede. Mulțimea de tineri și vîrstnici adunată la arie ar fi vrut parcă să încingă o horă, o horă săltărească plină de vioiciune, așa cum numai ei știu juca. Dar vocea tînărului Mișu Scăunașu se auzi pînă departe:

— Trageți căruțele cu snopi aproape de batoză, să meargă treerișul repede. Pînă diseară să luăm și chitanța Nr. 1 la predarea cotelor.

Tinerii și vîrstnicii din prima ceată care începuse treerișul se împînziră la locul lor de muncă. Voiau cu orice preț să-și îndeplinească angajamentul luat — primele boabe statului. Cînd remorca trasă de tractor, de la S. M. T. Troianu apăru pe arie, delegatul de batoză spuse:

— S-au treerat 5.000 kg. boabe.
— Noi, care am treerat, să mergem chiar acum să predăm cota — se auzi vocea tînărului Florea Coandă.

Sacii grei cu boabe aurii fură urcați în remorcă. Nu peste mult timp remorca trasă de tractor înainta pe șosea. Tinerii țărani muncitori așezați pe saci cîntau un cîn-

Primii la baza de recepție

tec vesel. Pînă la baza de recepție nu mai e mult, dar oare ei vor ajunge primii, vor lua chitanța Nr. 1?

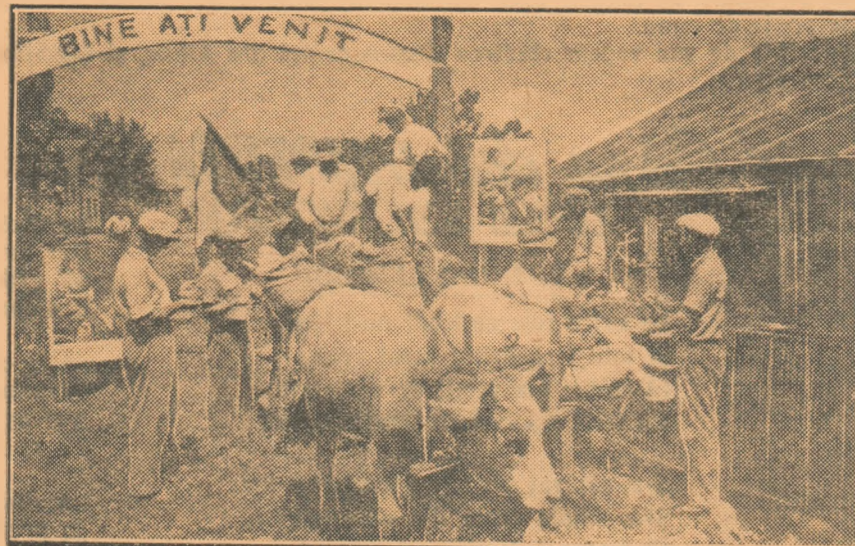
★

La baza de recepție Roșiorii de Vede parcă-i zi de sărbătoare. Pannouri, lozinci și drapele roșii împodobesc fațada clădirii. În apropiere se aude un marș care te în-

deamnă la muncă. Se ivesc colectiviștii din comuna Odobeasca. Mașina încărcată cu saci se oprește lingă cîntar.

— Noroc tovarăși! Bucuroși de oaspeți? Mi se pare că sîntem primii.

— Primii, primii — răspunsu Rachii Constantin, șeful bazei. Apoi

Țărani muncitori Chirca Alexandru și Nuțu Ioan din comuna Drăgănești, au fost primii la treeriș, primii sînt și acum la predarea cotelor.

stringe bucuros miinile colectiviștilor.

Se face analiza grîului, a primelor boabe din recolta bogată pe care colectiviștii au ținut să le predea statului.

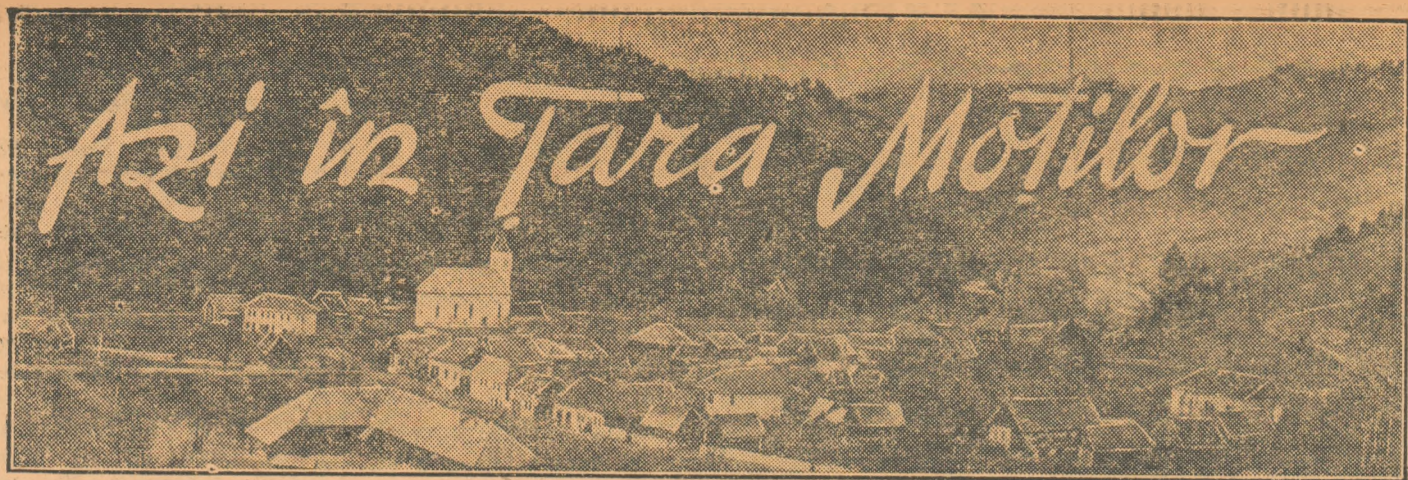
— Aveți un grîu de calitate superioară, doar 3 la sută corpuri străine — spune Rachi Constantin, întinzînd președintelui chitanța de predare a cotei. E chitanța Nr. 1, sinteți primii pe raion, din sectorul socialist — continuă el. Vru să mai spună ceva, dar o remorcă trasă de un tractor opri în fața bazel de recepție. Erau țărani muncitori din comuna Belitori.

— Ne-au luat-o alții înainte? întrebă Florea Coandă după ce coborî din mașină. Dar nu mai așteaptă răspunsul. Îi recunosc pe colectiviștii din Odobeasca. Îi privi mulțumit și după ce le dădu binețe spuse:

— Dar din sectorul individual noi predăm primele boabe statului.

Pe strada ce duce la baza de recepție veneau acum șire de care. Erau țărani muncitori din comuna Drăgănești, în frunte cu Alexandru Chirca. Astăzi începuse treerișul și tot azi au venit să predea statului primele boabe. Veneau apoi cei din Scioaștea, Peretu — primele boabe statului — așa scria pe placardele pe care ei le purtau.

Mihail Borza

dar pentru cea de la Albac! Iată una din multele fapte minunate întâlnite pe aceste meleaguri în anii glorioșului deceniu 23 August 1944—23 August 1954.

Zori ai vieții noi

Am vizitat într-una din zile dispensarul și casa de nașteri din comună. Oamenii care altădată se lăsau oblojiți de buruienile doftoroaiei Lina Nențel, vin acum cu încredere și dragoste la doctor, primesc îngrijiri în mod gratuit. La casa de nașteri, femeile moților vin cu încredere. Ele știu că aici se vor bucura de o îngrijire atentă, că micuții lor vor vedea lumina zilei sub supravegherea doctorului și a moașei.

Înainte, moții din Albac, asemeni tuturor moților, erau siliți, de foame și nevoi, să pornească prin țară cu ciubere. Astăzi însă, ei nu mai trebuie să-și lase casa și familia în căutare de piine, pentru că lucrează în cooperativele meșteșugărești de ciubărari.

Aici, ei primesc tot materialul de care au nevoie, valorificându-și produsele tot cu ajutorul cooperativei.

Acum moții din Albac simt că trăiesc și se bucură de altă viață. Că mai există încă greutăți este un lucru neîndoios. Mai sînt și unele lipsuri ba pe la comitetul executiv al sfatului popular comunal, care uneori schimbă munca vie, practică, în mijlocul cetățenilor cu metode birocratice, ba pe la cooperativă unde gestionarul mai dă mărfuri pe sprinceană. Moții din Albac știu că toate aceste greutăți și lipsuri vor fi înlăturate prin munca lor, cu ajutorul partidului.

Gloriosul deceniu a făcut să răsară soarele libertății și pe meleagurile „Țării de piatră“. Astăzi, în Albacul lui Horia, moții trăiesc și muncesc sub soarele democrației populare.

Ion Mărgineanu

Cine n-a întâlnit în anii trecutului pe vreun drum colbăit de țară, ori pe ulițele mai dosnice ale târgurilor și orașelor, o căruță cu coviltir, iar în căruță un om și câteva ciubere?

Ani și ani de-a rîndul, moții au coborît de pe platurile munților, lăsînd departe Arieșul involburat, ai-doma sufletelor lor de răzvrătiți, colindînd prin toată țara pentru o bănicioară de mălai cu care să slîmpere foamea gurilor care-i așteptau acasă.

În munții Apuseni, oamenii atît de săraci au dus o viață atît de amară, cum poate nicăieri în țara romînească nu i-a fost dat cuiva să trăiască. Nimic din ceea ce înseamnă civilizație nu putea să-și croiască drum în sus, pe valea Arieșului, pentru că domniile aveau grijă să zăgăzuiască acest drum.

In satul lui Horia

La Albac am ajuns pe înserat. Negurile pluteau lin peste crestele munților și de undeva din depărtări, răsuna chemarea prelungă a tulnicului.

— Mîine îi concurs la raion cu echipele culturale, mă lămurește tovarășul meu de drum, un om trecut de 50 de ani. Mai fac praxă cu tulnicul, cei din Scărișoara.

Și din vorbă în vorbă, Creț Traian — așa se numea moțul cu care bătusem calea dinspre Gîrda spre Albac — îmi povestește cum s-au întrecut locuitorii din Albac la cîntec și jocuri cu tovarășii lor din Secătura și cum secă-

turenii, mai mari meșteri la cîntec, au ieșit în frunte.

N-am apucat să dăm bine după un cot al drumului și în fața noastră s-au văzut strălucind zeci și zeci de becuri. Ghicindu-mi parcă surprinderea, Creț Traian se grăbi să spună:

— Așa-i că-i frumos? Din 1950, am isprăvit cu lampa de petrol... Acu sîntem și noi ca la oraș. Îi drept un oraș mai mic, dar pentru noi îi mai mîndru aici ca la Cîmpeni.

Intr-o zi de sîrbătoare

L-am întâlnit a doua zi pe seară — era într-o duminică — pe fostul meu tovarăș de drum, în sala căminului cultural. Venise și el alături de ceilalți locuitori să vadă filmul; rula „Cazacii din Cuban“. Pe aceeași bancă de lemn de brad, s-au așezat alături de mine bătrîni cu barbă albă și copilandri cu obra-

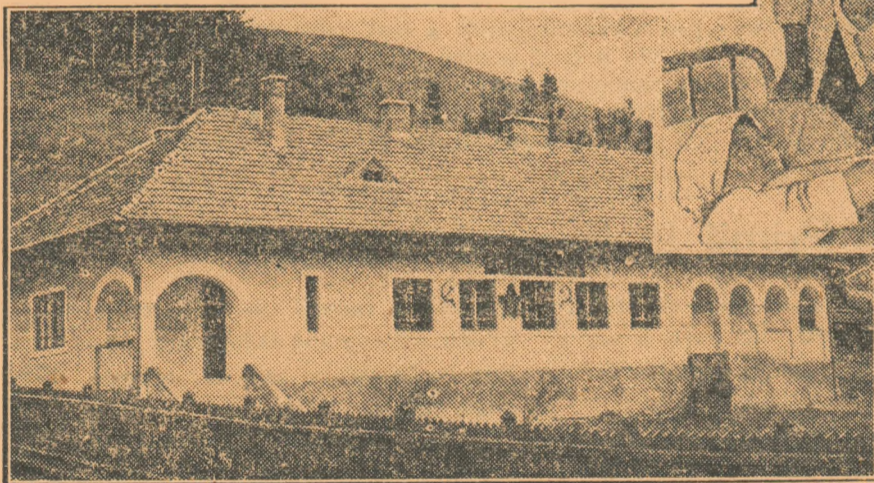
zii roșii ca macii. Cînd în sală s-a făcut întineric, se mai puteau auzi ici, colo, șoapte. Cei care abia învățaseră carte silabiseau textul tradus în romînește, mai greu e drept, dar o făceau cu nespună pasiune și interes.

Și pentru că am amintit despre bătrînii care abia acum, în anii aceștia, au prins rostul buchiilor, este bine să spun cîteva cuvinte și despre școala din Albac. Azi, aici, nimeni nu mai este surprins cînd o vede pe bătrîna Trifa Valeria coborînd tocmai de sus, de la pădure, ori pe baciul Pop Augustin, luînd voinicește în piept coastele, ca să ajungă la școală. La cursurile de alfabetizare au început să vină cu drag toți cei care nu au avut puțină să învețe și, după cîte îmi spunea directorul școlii, chiar în anul acesta se va ajunge la un număr destul de mic de neștiutori de carte.

Cele 2300 de volume cite

sînt la bibliotecă, au ajuns să fie neîndestulătoare.

Bibliotecara mi-a pus la îndemînă cîteva fișe. Mi-am dat seama cine sînt cititorii și care sînt gusturile lor. Petrea Ispas, de 54 ani e unul dintre cei mai activi cititori. Bătrînul ciubărar, a terminat tocmai de citit „Așa s-a călit oțelul“ și acum a luat un volum de poezii de Eminescu. Curcheș Gheorghe și Mocin Traian au citit, printre altele, „Pe Donul liniștit“ iar Cioasa Gheorghe și el un bătrîn moț a isprăvit de curînd „Nepoții lui Horia“. 205 noi cititori într-o lună, nu-i puțin lucru chiar pentru o bibliotecă de la oraș,

Acum, moții de la izvoarele Arieșului nu mai sînt nevoiți să bată drumul pînă la Cîmpeni și chiar la Turda sau Cluj pentru a se îngriji atunci cînd sînt bolnavi. Acolo la ei, în inima munților Apuseni, la Albac, în anii puterii populare s-a construit un dispensar și o casă de nașteri unde cei bolnavi primesc din partea medicilor o îngrijire cit se poate de bună.

În fotografiile de sus vedem clădirea dispensarului din Albac, și îngrijirea ce se dă unei tinere mame.

Să nu dai LIBERTATEA PE NIMIC

de MIHAI BENIUC

La orice rele cîntecul nu-i leac.
Și totuși răsăritul ăstui veac,
În cîntec s-a vestit de mai-nainte
Cu fericirea muncii țel fierbinte.

S-a cățarat pe stînci cîntarea mea
Și-a smuls aripa din cătușa grea,
Ci iată azi de-aicea de pe culme
Din viitor miresme tari adulmec.

Nu țin să mă măsoar în drum cu nime,
Să mă topesc îmi place în mulțime,
Și pană de nu port la pălărie,
E num-așa ca pizmă să nu fie.

Iar de m-aude cineva cîntînd,
Nu-i decît doina inimii de rînd,
Pe vremi cîntată de haiducii aprigi,
Cîntată azi de lucrători în fabrici.

Și doina s-a schimbat, — nu mult, atît:
Să nu tinjească viața de urît,
Să fie cîntate a trăi din muncă
Și piinea, vinul pentru toți s-ajungă.

Ca Moise poate m-oi opri pe loc,
Dar am avut și cel mai sfînt noroc,
Să văd că după două mii de ani
E slobod neamul ăsta de sărmani.

— De-ar fi să mi se-mpletecească pasul,
Să amurgesc pe drum, să-mi vie ceasul,
Atît aș vrea doar țării să-i mai strig:
Să nu dai libertatea pe nimic!

Iar dac-ar fi cîndva din nou s-o piardă,
Ar prinde groapa-n care zăc să ardă,
Și aș ieși cu paloșul afară,
Să-ți apăr libertatea, scumpă țară!

Prima recoltă pe noile pământuri

Colhozul „Ak-Kuli din raionul Djambul, R.S.S. Kazahă, are cele mai mari ferme de vite din raion. Ingrijindu-se să-și creieze o puternică bază furajeră pentru creșterea vitelor proprietate obștească, acest colhoz a procedat cel dintîi în raion la valorificarea pământurilor înțelenite de pe domeniile „Cial-dala“. Aici s-au însămînțat în cele mai bune epoci agrotehnice 280 hectare cu orz și ovăz. Acum a venit timpul să se stringă recolta de pe ogoare.

Vasili Makogonov conduce combina cu multă dibăcie. Dispozitivul de curățire, bine pus la punct, nu lasă nici un bob în paie. Iată că se apropie un autocamion al colhozului și coșul combinei se descarcă din mers.

Astfel a început cel mai bun combinier de la S.M.T. Djambulskaja să-și îndeplinească angajamentul de a secera în 20 zile de lucru 1.200 hectare de cereale și de a trece puțin 1.650.000 kg. boabe, dobîndînd în felul acesta cîntea de a fi

prezentat la expoziția agricolă unională

Grinele din noua recoltă sosesc neconținut la arie. Aici boabele sînt cîntărite, curățate suplimentar, trecute în evidență și apoi o parte din ele se trimite la centrul de recoltare, iar cealaltă parte în hambare și la ferme.

Colhoznicii din artelul agricol „Ak-Kul“ culeg cele dintîi roade ale pământurilor înțelenite care au fost valorificate.

care poartă același nume ca și colhozul — Molotov, se afla pe vremuri ferma unui bogătaș care venea aici numai vara, la strînsul grîului. Cînd au înființat țărăniile săraci colhozul, bogătașul a distrus ferma

— Eram tare săraci pe vremea aceea — își aduce aminte Feodor Mitrofanovici. Am început gospodăria colhozului cu nimica toată. Oamenii erau aproape cu toții neștiutori de carte. Nici pădure nu era pe-atunci. Tufele rare nu puteau ține piept vînturilor uscate, care ne prîjoleau semănăturile.

Folosind stepele roditoare cu cerneziom, colectivul colhozului a dezvoltat neconținut cultura cîmpului, cultura legumelor, pomicultura, creșterea animalelor, cu ferme de vite cornute mari, porci, oi, cai de rasă și păsări, albinăritul și altele.

În colhoz funcționează felurite întreprinderi ajutătoare: o fabrică de prelucrare a legumelor și fructelor, o presă de ulei, două mori, o fabrică de cărămizi și țigle, un atelier mecanic, unul de tîmplărie și altele.

Principalele ramuri de gospodărie sînt aici cultura cîmpului și creșterea animalelor. Pe temeiul lor se dezvoltă bine și celelalte ramuri ale producției colhoznice.

Gospodăria colhozului „Molotov“ se dezvoltă neconținut. În anul 1952 venitul total bănesc al colhozului s-a ridicat la 2 milioane patru sute mii de ruble, iar în anul 1953 a trecut de 3 milioane ruble, deși n-a fost un an prea roditor.

În acest an, în urma valorificării pământurilor înțelenite, se crede că venitul bănesc al colhozului se va ridica la 6 milioane trei sute de mii ruble.

Veniturile mari dobîndite de colhoz îngăduie să se lărgească gospodăria obștească și să se ridice neconținut bunăstarea colhoznicii.

B. JIRNOV

Făuritorul de cîntece

Centrul raional Staro-Minskaia este una din cele mai vechi stațiune din Kuban și se întinde pe malurile riului Sosika. În pragul unei căsuțe albe, acoperite cu țiglă roșie, ne iese în întîmpinare o femeie cărunță, mică de stat, Vera Petrovna Fomicieva.

Vera Petrovna ne vorbește fără să se prîpească, cu chibzuială, despre Petru al ei.

— Comsomolul m-a ajutat să-l cresc și să-l fac om. Cînd a murit taică-său, Petru abia împlinise șase ani. Și pe-atunci era un bun muzicant: cînta din pieptene și din trestie. Cînd a mai crescut, a îndrăgît balalaica. Mă duc eu odată la club, unde se dădea un concert și aud că se anunță: „Piotr Fomiciev. Fantezie la balalaică“. Și cînd a început el să cînte, mi s-au încețoșat ochii. Iar oamenii mi-au spus după aceea: „Ar trebui dat la învățătură băiatul. Să învețe muzică“. Cînd colo a izbucnit războiul. Piotr a plecat pe front. Acasă s-a întors după șapte ani. Plecase un băietan și s-a întors cazac în toată firea, cu pieptul plin de decorații

★

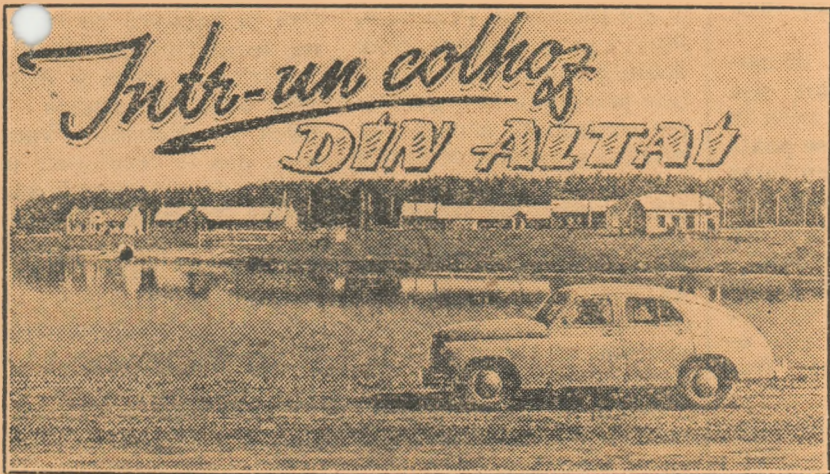
La Staro-Minskaia trăiește bătrînul alcătuitor de cîntece Akim Birink. S-a dus odată Piotr pe la dînsul. Bătrînul l-a primit cu toată inima. „Culegi cîntece bătrînești? Îl întrebă. — Foarte bine. Dar cîntece noi nu scrii? — „Încerc“. — „Ei, ia cîntă ceva!“ Piotr i-a cîntat cîteva din cîntecele lui. L-au plăcut lui Akim. El cunoaște o mulțime de melodii populare. Piotr a stat mult la dînsul, l-a ascultat și i-a pus cîntecele pe note.

S-a întors după o lună, cu o „traistă“ doldora de cîntece...

★

...E seară. În sala plină de lume a casei de cultură, Fomiciev citește o conferință despre cîntecul popular rus.

Colhoznicii, care l-au văzut de-a fîtea ori pe armonistul acesta slăbuț, la ei în stepă, ascultă cu multă luare aminte conferința lui, conferința unui fost colhoznic și a unui fost soldat, care a străbătut glorios drumul de la Volga pînă la Elba, a unui armonist care culege cîntece din Kuban, care a devenit compozitor și ale cărui minunate cîntece se cîntă în toată țara.

Începînd cu acest număr, revista va publica un ciclu de reportaje înfățișînd diferite aspecte ale vieții și muncii colhoznicilor din artelul „Molotov“ din ținutul Altai. Materialele sînt scrise special pentru revista „Albina“, la cererea mai multor cititori.

Un sat temeinic în pustiu

Am coborît din tren în îndepărtata stație Șipunovo de pe linia ferată Turkestan-Siberia.

La treizeci de kilometri de stație s-au ivit în fața noastră niște mesteceni subțiri și mlădioși. Într-un crîng cu frunzișul tînăr se găseau niște case albe. În stepă pășteau turme de oi, cirezi de vaci și herghelii de cai. Undeva la marginea satului bocănea neobosit motorul uzinei electrice. De pe cîmp se auzea duduitul înfundat al tractoarelor.

Iată-ne pe ulițele unui sat mare de stepă. Încă la centrul de ținut Barnaul, ni s-a spus că acest sat are 323 gospodării și 975 locuitori. Ulițele sînt largi și drepte. Sub umbra ploilor se înșirau case de cărămidă. Ne apar în față școala, spitalul, grădinița de copii...

Doream să dăm ochii cu președintele colhozului, Feodor Mitrofanovici Grinko, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., Erou al Mun-

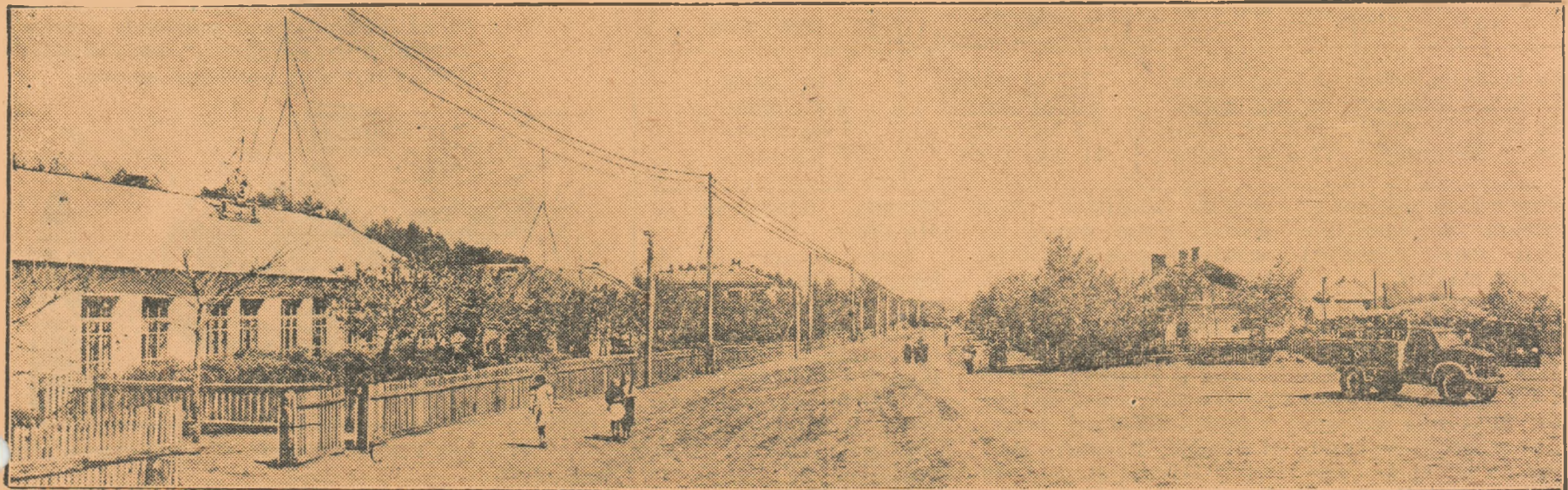
cii Socialiste. Dar pe președinte nu l-am găsit la birou; era pe cîmp.

...Dar iată că după un răstimp a venit și președintele. Ne-a întîmpinat cu aceeași bunăvoință firească cu care sta de vorbă cu toți colhoznicii și ne-a poftit la dînsul.

În casa tovarășului Grinko odăile sînt frumoase și bine mobilate. Am intrat în salon. Pe o masă stau aranjate felurite daruri: cărți, albume și altele, de la țărăniile și mecanizatorii polonezi și cehoslovaci, pe care i-a vizitat Feodor Mitrofanovici, sau care au poposit ei înșiși în colhozul „Molotov“.

— Darurile acestea — ne spune Feodor Mitrofanovici — sînt semnul prieteniei mari și veșnice care leagă poporul nostru de popoarele Poloniei, Cehoslovaciei și ale tuturor celorlalte țări de democrație populară.

Feodor Mitrofanovici ne-a povestit cum a luat ființă colhozul. Pe locul unde se întinde acum satul,

Vedere din colhozul „Molotov“, ținutul Altai

Mulțumesc partidului și guvernului

Hotărîrea guvernului privitoare la contractări și achiziții de animale a fost mult dezbătută de către țărani muncitori din satul meu. După ce mi-am dat și eu seama de toate avantajele pe care le arăta Hotărîrea, m-am sfătuit cu colectorii Manea Dumitru și Agape Nicolae și am iscălit un contract pentru ca să îngraș doi boi. Cînd am semnat contractul, boii mei au cîntărit 750 kg.; eu m-am angajat să-i îngraș la 1.000 kg., pentru care am și primit un avans de 360 lei.

Cînd a venit ziua predării, mai deunăzi, cit credeți că

au cîntărit boii mei? 1.070 kg. ! Toți se mirau cînd au văzut boii mei, iar eu eram nerăbdător să văd ce-o să iau pentru ei. Și, cînd tovarășul C. Bosînceanu, delegatul raionului, mi-a spus că mi se cuvin 5.700 lei, nu mai știam ce să fac de bucurie. Totodată mă gindeam că o să crape de ciudă chiaburul Nicolae Dorneanu, care îmi îpuia capul cu fel și fel de minciuni, zicîndu-mi că o să păgubesc mai mult.

Pe lingă banii primiți, am avut și o seamă de avantaje: am fost scutit de 75 kg. carne din cotă, de 250 kg. porumb cotă, am

cumpărat de la comerțul de întîmpinare 7 kg. bumbac și o mulțime de măruri necesare gospodăriei mele, am mai cumpărat material pentru cizme, un cojoc și alte lucruri la preț redus. Mi-am îmbrăcat mai bine și cei 8 copii pe care îi am.

Acum mi-am cumpărat doi juncani și doi purcei de rasă.

Mulțumesc din tot sufletul meu partidului și guvernului, care se îngrijesc de noi și de fericirea și viitorul copiilor noștri.

Vasile Corduneanu
satul Colțu Cornii, raionul Codăești

Lucrările conferinței de la Geneva

În multe scrisori venite la redacție, cititorii ne cer să le vorbim despre actualul mers al lucrărilor Conferinței de la Geneva.

În ultimele 2-3 săptămîni, la Geneva, lucrările au fost duse sub conducerea adjunctilor miniștrilor externe. Datorită străduințelor depuse de delegațiile Uniunii Sovietice, R. P. Chineze, R. D. Vietnameze, în această vreme s-a reușit să se ajungă la o apropiere a diferitelor puncte de vedere prezentate în cadrul conferinței. Astfel, s-a ajuns ca toate delegațiile la conferință să recunoască necesitatea încetării cît mai grabnic și deodată a focului în toate cele trei state din Indochina (Vietnam, Patet-Lao și Khmer). S-au dobîndit succese și în discuțiile privitoare la organizarea controlului asupra respectării acordului de armistițiu, pe baza propunerilor din 14 iunie ale delegației sovietice și din 25 și 29 iunie ale delegației franceze. Așa cum recunosc chiar și cele mai multe din ziarele apusene, la Geneva s-a înregistrat o apropiere însemnată în anumite probleme privind restabilirea păcii în Indochina.

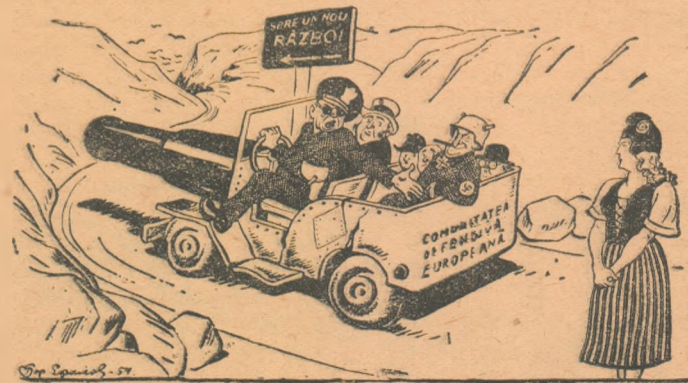
Rezultatele bune obținute de conferința de la Geneva nu sînt însă pe placul cercurilor conducătoare americane. Așa se și explică faptul de ce Dulles, ministrul de externe american, a părăsit conferința în momentul cînd urma să se treacă la discutarea problemei indochineze. Atît la Geneva, cît și la Washington, oamenii politici americani n-au încetat o clipă politica lor de zădărnire a lucrărilor conferinței de la Geneva. În vreme ce la Geneva discuțiile mergeau pe un drum bun, cercurile conducătoare americane au căutat pe toate căile să pună pe roate o alianță războinică în Asia de sud-est în care să atragă Anglia și Franța. În acest scop au fost invitați în capitala S.U.A. miniștrii englezi Churchill și Eden. Cînd la Geneva discuțiile îndelungate au apropiat în mare măsură punctele de vedere ale celor două

părți și se vedea clar putința încheierii unei înțelegeri, Dulles și-a anunțat pe neașteptate vizita la Paris. Pretutîndeni, în lume, plecarea lui Dulles la Paris și discuțiile purtate cu miniștrii englezi și francezi au fost socotite drept o acțiune de ultimă oră menită să distrugă ceea ce se realizase și prin aceasta să zădărnicească conferința de la Geneva. Scriind despre vizita lui Dulles la Paris, ziarul francez „Le Monde” o considera drept o încercare a guvernului S.U.A. de a-l împiedica pe Mendès France (prim ministru și ministru de externe francez) să ducă în mod liber tratative în legătură cu înăbușirea focului în Indochina.

Vizita la Paris și discuțiile duse de Dulles cu Eden și Mendès France n-au dus la rezultatele urmărite de guvernul american. Tencuiala cu care au vrut să astupe găurile fațadei „prieteniei” celor trei puteri apusene s-a dovedit a fi nemeșesugită. Comentînd întîvederea de la Paris, agenția de știri „Reuter” spune că „nu a dus la o politică de comun acord, lucru pe care a scontat Dulles atunci cînd a întreprins călătoria sa neașteptată peste oceanul Atlantic”. Numai de teama de a nu se vedea complet izolați, au luat conducătorii americani hotărîrea de a trimite la Geneva pe Bedell Smith, prim adjunct al lui Dulles. S-a văzut că diplomații americani se împotrivesc ținerii unor alegeri libere în Indochina. De asemenea, cercurile conducătoare americane urmăresc, ca în cazul cel mai rău, la Geneva să se ajungă la o asemenea înțelegere încît Indochina să poată fi prefăcută oricînd într-o a doua Coree.

Poporul francez cere să se pună capăt cît mai grabnic războiului din Indochina. El respinge uneltirile dușmănoase puse la cale de americani. Mase largi ale poporului francez cer guvernului să ducă o politică care să corespundă intereselor naționale ale Franței, păcii în lume.

J. F. Dulles și alți politicieni americani continuă presiunile asupra Franței spre a o sili să ratifice tratatul privitor la „comunitatea defensivă europeană”, adică să autorizeze reinarmarea Germaniei apusene.

— Urcă mai repede, madame, că altfel plecăm fără dumneata !...
Desen de BORIS EFIMOV (din „TIMPURI NOI” nr. 28)

Polenizarea suplimentară artificială la porumb

O deosebită lucrare de îngrijire care aduce sporuri mari de recoltă la porumb, este polenizarea suplimentară artificială.

La porumb această metodă trebuie aplicată din următoarele motive:

— Florile bărbătești (care formează panicolul sau moțul din virful plantei) se găsesc separate de cele femeiești (care alcătuiesc știuleții de la subțioara frunzelor); deci polenul din panicol ajunge mai anevoios pe mătasea știuleților și din această cauză nu se formează toate boabele;

— Florile femeiești înfloresc mai târziu cu 3-4 zile și chiar 20 zile în anii sece-

toși, decît cele bărbătești. De aceea prea puțin polen ajunge pe mătase, iar mai târziu știuleții apar știrbi (aproape fără grăunțe);

poane de blăniță sau bumbac.

Cornetul (pîlnia) de carton poate fi construit așa fel — cu 2 site de tifon în interior — încît să se poată prăfui tot cu el. Polenizarea se începe cînd mătasea a apărut cam la jumătate din plantele din lan și se repetă de 2-3 ori la intervale de 3-5 zile. Operația aceasta se face dimineața între orele 7-11, pe vreme frumoasă.

Se adună mai întîi polenul de la cît mai multe plante de porumb astfel: din două în două rînduri, iar pe rînd tot de la a treia sau a patra plantă. Apoi se împrăștie pe mătase.

Pentru a poleniza un hectar într-o zi, sînt necesari 1-2 oameni. Această lucrare se repetă pe măsura apariției mătasei la o altă serie de știuleți. Se polenizează totodată și știuleții care au mai fost polenizați, dacă mătasea acestora mai e încă fragedă.

Prin aplicarea acestei metode, cu cheltuieli foarte mici, se obține un spor de 200-500 kg. porumb la hectar și o calitate mai bună de grăunțe.

Ing. D. MIHAI

Avantaje noi pentru cultivatorii de sfeclă de zahăr și tutun

De curînd, Consiliul de Miniștri a acordat, printr-o Hotărîre, avantaje în plus cultivatorilor de sfeclă de zahăr și tutun.

Hotărîrea prevede că, după predarea recoltelor, contractanții au dreptul să

cumpere la prețuri reduse, pentru fiecare tonă de sfeclă de zahăr predată, o anumită cantitate de zahăr. Astfel, pentru producția obținută pînă la 70 la sută din cea stabilită pe raion, ei pot cumpăra cite 2 kg.

zahăr de fiecare tonă de sfeclă predată. Dacă predările depășesc 70 la sută din producția stabilită pe raion, se acordă în plus, la același preț, următoarele cantități de zahăr de fiecare tonă predată:

Pentru cantități ce depășesc 70 la sută cu:	Gospodăriilor colective	Intovărășirilor agricole	Cultivatorilor în tarlale și individuali
pînă la 10 la sută	3,6 kg. zahăr	3,3 kg. zahăr	3 kg. zahăr
pînă la 20 la sută	6 kg. zahăr	5,5 kg. zahăr	5 kg. zahăr
pînă la 30 la sută	8,4 kg. zahăr	7,7 kg. zahăr	7 kg. zahăr
peste 30 la sută	12 kg. zahăr	11 kg. zahăr	10 kg. zahăr

Drepturile de mai sus se calculează la cantitățile predate care reprezintă depășirea maximă.

Pentru cultivatorii de tutun care sporesc producția la hectar, Hotărîrea prevede numeroase avantaje. La predările ce depășesc 70 la sută din producția stabilită pe raion, se vor da prime de producție pe soiuri. De fiecare

sută de kilograme tutun predată în stare uscată, se acordă (la preț de 0,50 lei kg.) cite 150 kg. porumb pentru soiurile Dragășani și Djebel, cite 90 kg. porumb pentru soiurile Moldovata și Peruștița, cite 75 kg. porumb pentru soiurile Virginia, Ghimpați, Banat, Tămășești, Băneasa, Burley și Havana și cite 50 kg. porumb pentru soiurile

Ialomița, Sătmărean și Maryland.

Pentru fiecare sută de kilograme tutun predată în stare verde, se acordă cite 12 kg. porumb pentru soiurile Ghimpați, Banat, Virginia și Burley și cite 8 kg. porumb pentru soiurile Ialomița și Sătmărean.

Sămînța necesară însămînțărilor se acordă în mod gratuit.

ÎN ACUL „ALBINEI”

Din cauza birocratismului ce domnește la centrul regional Oradea de recepționare a cerealelor, nici până la 9 iulie magazinele bazei de recepție din comuna Sălărd nu erau reparate, curățate, dezinfectate.

— De! Ce să facem? Reparăm și noi cu „materialele” ce ni s-au dat.

Ghicitori

De lume se tot ferește
Și mereu stă zăvorit!
Ziua toată el „muncește”
Dind pahare peste gît!
Cine credeți voi că este?

(Veres Crîșore, gestionarul
cooperativei din comuna
Borla, raionul Zalău).

Cine ară și oftează
Cînd ceilalți însămințează
Și prășește pe ogor
Cînd ceilalți culeg de zor?

(Codașul)

Strigături

Bade, zici că ești voinic
Și n-ai teamă de nimic
Dar ți-arăți puterea asta
Numai cînd îți bați nevasta.

Alelei bărbatu-meu
Cît se mai trezea de greu!
Cînd cocoșul îi cînta,
Parcă se îmbolnăvea!
Dar acum s-a vindecat,
Căci... cocoșul l-a tăiat!

Trei, doamne, și toți... CLEI ÎN PROBLEME AGROTEHNICE

M-am aflat zilele trecute în comuna Stolnici, regiunea Pitești. La marginea comunei văd pe unul robotind de zor cu rarița prin porumb.

Așa face și agentul Sabin Ionescu din Săpata de Jos. — Cum, încă unul din specialiști?

— Ba încă doi, că și inginerul...

— Cum?

— Da. La G.A.S. din comuna noastră, unde e inginer șef Mihai Vișoiu, s-au rărițat 10 hectare de porumb...

Am oftat amarnic și mi-am zis: ăștia trei sînt specialiști?!... Trei, doamne, și toți... clei în probleme agrotehnice.

— Dă-o-ncolo, nene — zic — că-i metodă învechită și pierzi. E vina agentului agricol că n-a venit la timp să te lămurească...

— Și dai cu rarița? Se poate una ca asta?

— Păi, nu-s singurul.

V. Pițigoi

FRUNTAȘI ÎN... NEPĂSARE

A plouat mult anul ăsta. Culturile au crescut mari, frumoase. A crescut și pămîntul... Poate n-o să credeți. Da, a crescut pămîntul țaranului mîncător Tîrîș Constantin din comuna Sascut Țîrg, regiunea Bîrlad. Omul are 2,50 hectare pămînt, dar într-o bună zi, cînd a primit obligația de predare a cotelor, ce să vadă. A avea 4,15 hectare.

S-a dus omul la sfatul popular comunal. Pămîntul îi crescuse și în dosarele sfatului.

— Fă o cerere — i-a spus președintele Micșa Ion. Și a făcut. Dar nu una, cinci... și continuă să facă, că la sfatul popular din Sascut Țîrg cresc toate, și pămîntul și cererile și... nepăsarea celor din conducerea sfatului.

Strigei Albino

Comuna noastră (Brădiceni, raionul Tg. Jiu), are o cooperativă; cooperativa are un magazin, iar magazinul are un gestionar... Să vezi ce face gestionarul, pe nume Brînzaru Ion: nu scoate în vinzare decît țigări scumpe, pe care unora ca mine nu ne dă mîna să le cumpărăm. Eu fumez „Naționale”. Ce-i drept, lui îi vin și d-astea la cooperativă, dar le ține sub tejghea și nu le dă decît celor ce se invoiesc să-l a-

jute la cosit și la prășit. Intr-o seară, am întrebat pe un brădicenean care fuma o națională:

— Cînd s-o termina prășitul și cositul, ce țigări o să fumezi?

— Naționale.

— Păi cum?

— He, nu știi? Păi am să fac pe găinarul, adică o să păzesc găinile gestionarului.

După corespondența tovarășului

Costache Goga

Scrisorile lui Ilie Pozașu

(11)

Multe mai află și învață omul cît trăiește. De pildă, pînă acum cităva vreme, eu știam că vita se hrănește cu iarbă, cu fin, cu șrot, cu tărîțe, cu sfeclă furajeră, ba cîteodată mai linge și sare. Și dacă nu mă duceam în comuna Cornetu, raionul Mihăilești, muream „prost”. Aici am aflat eu că mai există și altfel de hrană pentru vite. Dacă nu mă credeți, întrebați-l pe Stanciu Dumitru, gestionar la cooperativa din Cornetu. În ultima vreme, Stanciu aplică cu sîrguință o nouă metodă de hrănire a animalelor. Treaba asta o face el de cînd a primit o cantitate mare de tărîțe, din care trebuia să dea oamenilor care au încheiat cu

cooperativa contracte pentru creșterea și îngrășarea vitelor. Dar ce și-a spus Stanciu? „S-or fi plictisit bietele vite să tot mănînce tărîțe. Ia să le dau eu și altceva”.

Zis și făcut. Gestionarul a pus deoparte, pentru sufletul lui, jumătate din cantitatea de tărîțe și a înlocuit-o cu... nisip.

Mulțumit de isprava ce-o făcuse, Stanciu își frecă miinile. „Asta zic și eu metodă de îngrășare a vitelor. Să vezi ce mulțumite o să fie”.

Dar vitele n-au mai avut timp să vină să-i mulțumească lui Stanciu pentru grija ce le-o poartă. N-au avut timp, pentru că... au căzut bolnave.

Am stat de vorbă cu oamenii din sat. Erau tare a-

măriți că li s-au îmbolnăvit vitele. Mulțumit era numai Stanciu. Și avea și de ce. Vezi că fusese omul atît de deștept să nu încerce noua metodă de hrănire și pe vitele lui.

Eu, Ilie Pozașu, auzind de ce pozne primejdioase se ține gestionarul, am dat fuga la cooperativă să-l întreb pe președinte ce măsuri a luat împotriva lui Stanciu. Din păcate nu era de față decît vinovatul, care pe dată s-a răstit la mine:

— Ce te amesteci?

— Apoi în tărîțele tale trebuie să mă amestec, că nu le mănîncă nici porcii — i-am răspuns eu gestionarului. — Și-o să mă amestec din nou, dacă nu se amestecă îndată cei care au datoria s-o facă.

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (13)

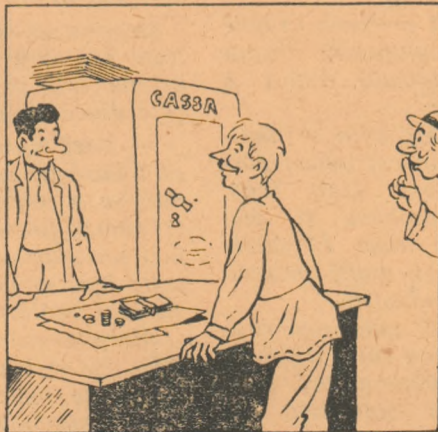
(Desen de F. Calafeteanu)

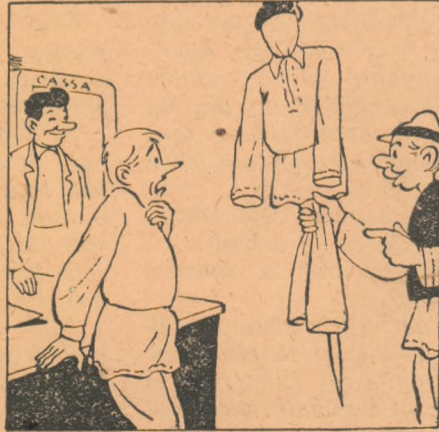
Moș Ardei:
Ha! ha, paznice cîmpean!
Cum trăiești tu, nu e rău.
Pui momia-n locul tău
Și tu sforăi co'o-n lan.

Moș Ardei:
Dară las' că-ți fac bucată.
Cu momia plec îndată!
Cîtu-i satu-n lung și-n lat
De-o să ridă lumea toată.

Paznicul cîmpean:
Să-mi iau leafa am venit
Și să plec la munca mea.
•Dă-mi-o iute că-s grăbit.
Paza-n cîmp e foarte grea.

Moș Ardei:
Am văzut noi bine cine
Paza cîmpului făcu.
Leafa ei i se cuvine
Nu e drept? Spune și tu.